

Σε αυτή την εκπαιδευτική δραστηριότητα το παιδί εκτελεί διαδοχικά μια οργανωμένη δραστηριότητα.

Η δραστηριότητα που προτείνεται δεν χρειάζεται επεξηγήσεις, δηλαδή, το παιδί μπορεί να καταλάβει τι του ζητείται να κάνει και για πόση ώρα, απλά κοιτάζοντας το υλικό και πως είναι τοποθετημένο στο χώρο.

Η εκπαιδευτική αυτή δραστηριότητα είναι αποτέλεσμα ανάλυσης της (task analysis). Βασικά όταν θέλετε να διδάξετε μια σύνθετη δεξιότητα τη χωρίζετε σε διάφορα μέρη, με απλούστερες υποδραστηριότητες. Ο αριθμός των βημάτων στα οποία διακρίνεται η δεξιότητα εξαρτάται από τον τύπο της δεξιότητας και τις δεξιότητες του παιδιού. Αργότερα, μετά την ανάλυση, θα συνδεθούν τα διάφορα βήματα, για να εκτελεστεί ολόκληρη η δραστηριότητα (Chaining-αλυσιδωτή σύνδεση).

Ο εκπαιδευτικός δίνει στο παιδί το κίνητρο με λεκτικές υποδείξεις σε περίπτωση που αντιμετωπίζει δυσκολία (π.χ. 'βάλτο στο κουτί', 'φαίνεται καλό', 'πάλι'), και μετακινεί το υλικό.

Για κάθε βήμα που πραγματοποιείται σωστά, ο εκπαιδευτικός ενθαρρύνει το παιδί ('καλά', 'πολύ καλά', 'εντάξει', 'πάμε Leo είσαι πολύ καλός').

Η χρήση ενθάρρυνσης προκύπτει από το γεγονός ότι το παιδί παρακινείται και το εκτιμάει, για παράδειγμα, κοιτάζει τον εκπαιδευτικό και του χαμογελάει.

Κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας το παιδί σχεδόν ποτέ δεν επαναλαμβάνει λέξεις ή φράσεις των άλλων και αυτό αποτελεί ένδειξη ικανοποίησης για την δραστηριότητα.

Οι πληροφορίες αυτές είναι σημαντικές για τον εκπαιδευτικό όταν προτείνει δραστηριότητες, για να αποφύγει την αποθάρρυνση, την αποφυγή της δραστηριότητας, τα προβλήματα συμπεριφοράς, τα οποία δεν διευκολύνουν τη μάθηση.